

*"עס איז נישט דא קיין

יענער!

יענער האט געזאגט!

יענער האט געמאכט!"

אין משג כזה של 'השני',
ההוא אמר, ההוא עשה

יענער איז א שליח פון השם יתברך!

כל אחד הוא שליח של הקב"ה!

איז רעד מיט איהם אליין!

מיט דעם משלח

און נישט

מיט דעם שליח,

און זיי נכנע פאר עם!

ואם כך,

עליך לדבר אתו עצמו,

דהיינו

לדבר עם המשלח

שהוא הקב"ה

ולא השליח שהוא 'ההוא'

ולהכנע לפניו יתברך!

*כשאדם מתאוה ת"ו לתאוה רעה,
וקשה לו להתאפק מאד,

ולא נשבר

ובכל זאת הוא מתאבק

מאבק מר וקשה

ורואה באמת שהוא בעצמו

אינו יכול להתאפק

בשום פנים ואופן

רק רחמיו של הקב"ה המרובים

הם שנותנים לו את הכח להתגבר,

וההתאפקות מביאה לו כאב עצום.

שידע שהכאב הזה שכאב לו

הוא מצער גלות השכינה,

שנותן לו את זה

כדי שישתתף בצערו

על שאיפתו ורצונו העז של הקב"ה

לגאול אותו ואותו

מהגלות המר והנמהר

שאנחנו נמצאים בו

כבר אלפי שנים.

*ללמוד מכשלונות החיים

שדוקא דרך כשלונות החיים

אדם יכול להגיע

ולהשיג את הבחינה

איך של

מבשרי אחזה אלוקה.

שפת אמת נשא

מי שמחזיר כל הדברים להשי"ת

שהוא המח"ה הכל

והוא בעלים של כל הנבראים

ומי שידע זה

אינו חוטא בודאי

ואת השני רואה כרשע,

כי הצדיק מסתכל בראיה אמיתית והרשע מסתכל בראיה ערמומית,

*האדם צריך להיות עירני בכל עת לעצמו

כמו האילנות שצריכים לטפח אותם תמיד. צריכים להשקותם, צריכים לזמר את הענפים והעלים המזיקים, צריכים לזבל את האדמה אשר העץ נטוע בה,

ואם לא יטפלו בעת, יגדל בתוך קוצים ודרדרים,

כך צריך האדם להיות עירני בביקורת עצמי

אחרת אפילו שיש לו אמונה יגדל בתוך קוצים ודרדרים

*ישנה שתיקה טובה ורצויה המרפאת ומועילה, והיא שתיקה מתוך הכנעת הלב והסכמה מחלטה לגזרות הבורא יתברך

אולם לא כן היא השתיקה האחרת, השתיקה מתוך יאוש והפקרות ומתוך התרעמות תמידית בלב.

השתיקה הזאת לא רק שאינה מתקנת, אלא היא מאד מקלקלת, מרבה את הצער ומגדלת את היסורים, ושנואה היא בעיני המקום ברוך הוא.

פשאדם שותק מתוך זעם פנימי. סמן לו שעדין לא עמל להבין רמזי מעלה המבקשים לעוררו על ההכנעה ועל התשובה ועל תקון מדותיו, "אשר על ידי כך תסלק ממנו כל מרירות תינו".

*ההבדל בין הצדיק לרשע הוא בראיה של הצדיק והרשע בינם לבין עצמם.

הצדיק רואה את עצמו כרשע ואת הזולת הוא רואה כצדיק,

אבל הרשע עושה את ההיפך רואה את עצמו כצדיק

מכתב ק

נוסף לעבודה הנגלית
גלוית תמיד
עבודה מוסתרת פנימית

שאם אמנם
אין איש מבחין בה

אבל גלויה היא
לפני בוחן הכליות
זו מידת הדומיה
בחנינת לך דומיה תהלה
דום לה' והתחולל לו

כגמול עלי אמו וכפי' רש"י
גולם ללא ידיים וללא רגלים
כגולם של שתיקה
מתוך הכנעת הלב לשמים

אם מתפללים אליו ית'
רק במצב של מצוקה
אין בתפלה כל הוכחה
שאכן התפלה
באה מתוך
אהבת ה',

אבל כאשר מרבה בתפלה
ומתוכם בזמנים
שאינו חש במצוקה מיוחדת,
תפלות אלו מגלות למפרע
שבכל יום בכל עת
ובכל שעה תפלתו באה
מתוך אהבת ה' בתמימות.

*צעק אל ה'

כי רק בידיו להושיעך.
וכאשר הוא שולח אליך
חבר שיזכר עמך,
או ממציא לך רופא,
החבר, או הרופא,
הם סיבות מאת ה'
להושיעך

*איך יתכן שאדם יקבל מכות ולא
יבהל?

הרי טבע הדברים שהאדם
נבהל
כשמקבל מכות

הענין הוא פשוט
האדם מחדיר לעצמו
באופן המוחלט ביותר
שאם מגיע אליו יסורים הרי הם לטובה
ואין כל הבדל
אם היסורים מגיעים
מצד הבעל דבר
או מצד כח הקדושה
עצם העובדא שיש לו יסורים
לטובה ייחשב

ואז אף אם הייסורים באו אליו מכח
הבע"ד
באם יקבל היסורים באהבה ייעלם כח
הבע"ד
וכח הקדושה יתפוס את מקומו